

Temeljna glavnica je sestavljena iz »Matičine« hiše v vrednosti 90.000 gld. in 68.184 gld. 36 kr. v gotovini in v vrednostnih papirjih. — Zaklad za podporo hrvaških književnikov in umetnikov ter njih vdov in sirot znaša 11.412 gld. 31 kr. Književni zakladi grofa Draškovića, Dušana Kotura, Adolfa Veberja in Tereze Tomašičeve znašajo 34.192 gld. 15 kr.; k temu pripada še novi zaklad dra. Vuščića 6000 gld. Zaklad za izdavanje nar. pesmi znaša 2905 gld. 88 kr., zaklad klasične knjižnice 5.453 gld. 95 kr., zaklad za moderno knjižnico 1467 gld. 93 kr. in zaklad za hrv. skladbe 775 gld. 46 kr. —

Za predsednika je izbran zopet g. kr. prof. Tade Smičiklas, v književni odbor gg. Fran Folnegović, Evgen Kumičić, dr. Luka Marjanović, v gospodarski odbor dr. pl. Marković in Anton Eisenhuth.

»Hrvatski Matici« čestitamo na silnem napredku in plodonosnem delovanju.

R. P.

Svet. Čorović. Iz moje domovine. Crtica. U Mostaru. Izdanje i štampa izdavačke knjižarnice. Paher i Kisića 1898. 168 strani ozke osmine. Cena? (V cirilici). Hercegovski pisatelj je napisal 16 slik iz ožje domovine mostarske. V njih je napisal slike iz življenja mostarskih pravoslavni in muhamedovskih žiteljev. Te slike so samo načrti v glavnih potezih. Čitajo se vrlo lahko, nekatere se dojmajo prav ugodno, n. pr. »Na susret«, »Mali prosjak«, »U noći«, »U oči božića«, druge so pač prazne.

Mustafa Rešid. Bujukderska Venera. Sa turskog Hasan-Fehim Nametak. U Mostaru. Izdanje i štampa izdavačke knjižarnice Paher i Kisića. 1898. 27 str. 10°. (V cirilici). Pikantnemu naslovu ne odgovarja vsebina neznatne povestice. Bolj bi bil prevoditelj ustregel čitateljem, da je prevedel iz turške književnosti kak komad, ki se bavi s turškimi prilikami in opisuje Turke in Turkinje namesto Parižane, čeprav se vrši skromno dejanje v Carigradu.

R. P.

Hošek Ignác, O poměru písni národních k místnímu nářečí (O razmerju narodnih pesmi h krajevnemu narečju). V Praze, 1897, 8°. 23 str. Nákladem české akademie cis. Frant. Josefa pro vědy, slovesnost a umění (Rozprav třídy III. ročníku VI. Číslo 4). — Vsakdo, ki je nabiral narodne pesmi, se je gotovo prepričal, da se jezik posebno onih narodnih pesmi, katere narod res še poje, razlikuje od jezika, ki se govori v dotičnem kraju; bliža se knjižnemu jeziku. O tem se je uveril poročevavec v Bledu in Bohinju; na vprašanje, zakaj drugače pojo, nego govore, je dobil odgovor, da je tako lepše. Ta posebnost pa se ne javi samo pri nas, ampak pri vseh narodih. V imenovani razpravi je sestavil Ign. Hošek glavne razločke med jezikom narodnih pesmi in med navadno govorico, v vzh. češkem narečju svojanovskem (v Vitojvsi in Rozhozní) ter je prišel k tem zanimivim zaključkom: 1.) Jezik narodnih pesmi, nabranih v imenovanih vaseh, je zmes knjižnega jezika in krajevnega narečja, pa tudi posebnosti drugih, sosednjih narečij ali celo po analogiji tvorjenih — drugače popolnoma neznanih — oblik in besed. 2.) Jezik narodnih pesmi se vedno izpreminja, isti pevec rabi v raznih dobah razne oblike in besede. 3.) Jezik narodnih pesmi ni zanesljiv material za dialektološke študije.

